Wpływ. dn. 14/V godz. ... Dzien. ... 1923 r. Zbiorowy ... Ref.

Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata kwartalna 4000 mk. miesięczna 1500 mk. — Poszczególny numer 200 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 300 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 450 mk. od wiersza.

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej" A.-G.

Nr. 26 | **Puck, środa, dnia 4 kwietnia 1923 r.** | **Rok 37.**

184. Ustawa z dnia 9. III. 23. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych. — Dz. Ustaw nr. 31 poz. 189.
185. Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego w sprawie wydawania kart rybackich obywatelom W. M. Gdańska na rok 1923. — Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 8.
186. Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego w sprawie taryfy wspierania ubogich — Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 9.
187. Obwieszczenie Wyższego Urzędu Ubezpieczeń. — Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 9.
188. Rozporządzenie starosty w przedmiocie sposobu i formy sporządzania i wywieszania cenników oraz sposobu i formy ujawniania cen na przedmiotach, przeznaczonych do sprzedaży.
189. Obwieszczenie w sprawie wywozu bydła z powiatów nadgranicznych.
190. Komunikat.
Ogłoszenie.

184.
Ustawa
z dnia 9 marca 1923 r.
o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.

Art. 1. Nieuiszczone z winy płatnika w terminach płatności podatki wraz z dodatkami państwowemi, opłaty stemplowe i aljenacyjne, oraz dodatki do tych podatków i opłat, pobierane przez kasy skarbowe na rzecz niepaństwowych związków prawa publicznego, uważa się za zaległości.

Art. 2. Od zaległości (art. 1) pobiera się karę za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie, począwszy od piętnastego dnia po upływie terminu płatności danin, wymienionych w artykule poprzednim.

Art. 3. Przy obliczeniu kar za zwłokę miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 4. Końcówki kwot zaległości oraz końcówki obliczonych kar za zwłokę, przenoszące 50 mk., zaokrągla się do 100 mk., a niższe opuszcza się.

Art. 5. Kary za zwłokę, przypadające od zaległości w daninach państwowych, pobiera się na rzecz Skarbu Państwa, od zaległości zaś, przypadających dla niepaństwowych związków prawa publicznego — na rzecz odnośnego związku.

Art. 6. Na pokrycie kosztów, spowodowanych przymusowem ściągnięciem zaległości, pobiera się na rzecz Skarbu Państwa od płatników następujące osobne opłaty:

1. opłatę za pisemne wezwanie (upomnienie) płatnika do zapłaty zaległości, wynoszącą 1% sumy zaległej;
2. opłatę za każdą czynność organu egzekucyjnego, dokonaną u płatnika w celu przymusowego ściągnięcia zaległości, wynoszącą 5% sumy zaległej, najmniej jednak 1000 mk.; podstawę do obliczenia tej opłaty stanowi zaległość wraz z karami za zwłokę i narosłemi kosztami egzekucyjnemi;
3. koszty przeniesienia, zabezpieczenia, przechowania i przymusowej sprzedaży ruchomości, zajętych u płatnika, w wysokości kwot, rzeczywiście wyłożonych.

Art. 7. Obowiązek płacenia kar za zwłokę, oraz kosztów egzekucyjnych obciąża tego, kto w myśl obowiązujących ustaw odpowiada za uiszczenie należności skarbowych z ewentualnemi dodatkami.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 4 tygodnie po ogłoszeniu.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc dotychczas obowiązujące postanowienia ustaw i rozporządzeń, wydane do końca 1922 r. w przedmiotach, unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów: W. Sikorski.
Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że ustawa ta wchodzi w życie z dniem 25 IV. 1923 r.

Puck, 30. III. 23 r.

Lipski, starosta.

185.
Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego w sprawie wydawania kart rybackich obywatelom W. M. Gdańska na r. 1923.

Rząd Polski skłonny jest stosownie do postanowień ust. 3. art. 232 umowy dodatkowej z dnia 24. 10. 21 r., zawartej między Polską a W. M. Gdańskiem celem wykonania i uzupełnienia Polsko-Gdańskiej konwencji z dnia 9. 11. 1920 r.

Skarbu. | za 1 złoty polski.

udzielać na rok 1923, aż do chwili wejścia w życie przewidzianych w tym artykule ustaw, obywatelom W. M. Gdańska indywidualnych zezwoleń na połów ryb w polskich wodach terytorjalnych na warunkach następujących:

1. Każdy obywatel W. M. Gdańska, który pragnie otrzymać zezwolenie, uprawniające go do wykonywania połowów ryb morskich na polskich wodach terytorjalnych, winien zwrócić się z pisemną prośbą do Wojewody Pomorskiego w Toruniu, za pośrednictwem Komisarza Generalnego w Gdańsku.

W podaniu należy wyszczególnić:

a) Imię i nazwisko oraz dokładny adres zamieszkania petenta.
b) Imiona i nazwiska i miejsce zamieszkania pomocników.
c) nazwę, rodzaj i numer statku, względnie łodzi, mających być użytą dla połowu.
d) specyfikację ilości i jakości narzędzi, które do połowów ryb mają być użyte.

2. Do wniesionego podania oprócz wymienionych danych, należy jeszcze dołączyć:

a) Swiadectwo uzyskane od władz gdańskich, stwierdzajace, że osoba pragnąca wykonywać połowy na wodach polskich, jest obywatelem W. M. Gdańska oraz dobrego prowadzenia się, jak również dowód, że pomocnicy ubiegającego się o kartę rybacką są obywatelami W. M. Gdańska lub Rzeczypospolitej Polskiej.
b) Kartę rybacką wydaną petentowi przez władzę gdańską.
c) Pisemne oświadczenie petenta, że wszystkie przepisy polskie, obowiązujące na polskich wodach terytorjalnych, są mu znane i będą przez niego przestrzegane.

3. Komisarz Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku zawiadomi pisemnie petenta o rozstrzygnięciu jego podania, a w razie przychylnego załatwienia petent będzie mógł otrzymać kartę rybacką w Kom. Generalnym.

4. Za dopuszczenie obywateli gdańskich do połowów na wodach polskich Rząd Polski będzie pobierał opłatę po 10 000 marek niemieckich od osoby uprawnionego, oraz po 5000 marek od każdego pomocnika.

Opłata ta musi być uiszczoną natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia o przychylnem załatwieniu podania.

5. Karty rybackie wydane będą posiadaczom łodzi, którzy podczas pobytu i połowu na polskich wodach terytorjalnych mogą zatrudniać na swej łodzi 3 pomocników.

6. Podczas połowów na wodach polskich uprawniony do rybołóstwa powinien mieć przy sobie kartę rybacką, wystawioną przez Pana Wojewodę Pomorskiego, oraz wydaną przez władzę W. M. Gdańska legitymację, stwierdzającą identyczność osoby uprawnionego, i okazywać je na każde żądanie polskich władz rybackich.

Pomocnicy uprawnionego do połowu również winni mieć przy sobie legitymacje, stwierdzające identyczność ich osób i okazywać je na każde żądanie polskich władz rybackich.

7. Karta rybacka winna wyszczególniać:

a) Imię i nazwisko posiadacza karty rybackiej.
b) Numer legitymacji rybackiej wystawionej przez władze gdańskie.
c) Nazwę i numer łodzi służącej do połowów.
d) Imiona i nazwiska pomocników.

8. Obywatele W. M. Gdańska, posiadający polskie karty rybackie oraz ich pomocnicy winni stosować się w czasie ich pobytu na wodach polskich do wszelkich ustaw, rozporządzeń i przepisów, obowiązujących na polskich wodach terytorjalnych w zastosowaniu których obywatele W. M. Gdańska traktowani będą przez polskie władze na równi z obywatelami polskimi.

9. Karta rybacka jest imienna i nie może być odstąpiona osobie trzeciej. Karta może być odebraną i unieważnioną każdego czasu za wszelkie wykroczenia przeciwko Ust. Ryb. z dnia 11. 5. 16 oraz przeciwko przepisom i rozporządzeniom, jakie obecnie są już wydane lub w przyszłości wydane zostaną przez władze polskie w zakresie rybołóstwa.

10. Niezależnie od wykroczeń przeciwko przepisom w zakresie rybołóstwa ustanowionym, władze polskie będą miały prawo do pociągnięcia do odpowiedzialności sądowej lub administracyjnej obywateli W. M. Gdańska, posiadających karty rybackie, również za wszelkie inne wykroczenia popełnione na polskich wodach terytorjalnych.

Toruń, dnia 20 lutego 1923.

Za Wojewodę:
Stonawski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, 25. III. 1923 r.

Lipski, starosta.

186.
Obwieszczenie
Wojewody Pomorskiego w sprawie taryfy wspierania ubogich.

Zgodnie z przepisem § 1. punkt III. oraz § 3. rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18. października 1922 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 95 poz. 881, ogłoszonego w Dz. Urz. Wojew. Pom. z dnia 26. listopada 1922 r. Nr. 32 poz. 234 w sprawie taryfy, według której Związki ubogich województw poznańskiego i pomorskiego mają zwracać koszty utrzymania ubogich, oznajmiam na podstawie danych statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego, że procentowy wzrost drożyzny żywności w Województwie Pomorskiem wynosił w roku 1922 a) w miesiącu październiku 13,1 %, b) listopadzie 26,8 % i c) grudniu 60,5 % w porównaniu z każdym miesiącem poprzednim.

W następstwie powyższego ustalam koszty utrzymania ubogich za powyższe miesiące według poniżej podanych trzech klas, jak następuje:

1. w klasie pierwszej, do której należą miasta, liczące ponad 25000 mieszkańców.

Za miesiąc październik 1922 r. 20358 mk. miesięcznie, 678 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

Za miesiąc listopad 1922 r. 25814 mk. miesięcznie 860 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

Za miesiąc grudzień 1922 r. 41431 mk. miesięcznie, 1381 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

2. w klasie drugiej, do której należą miejscowości, liczące od 4000 do 25000 mieszkańców.

Za miesiąc październik 1922 r. 16965 mk. miesięcznie, 565 za każdą rozpoczetą dobę.

Za miesiąc listopad 1922 r. 21512 mk. miesięcznie, 717 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

Za miesiąc grudzień 1922 r. 34527 mk. miesięcznie, 1150 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

3. w klasie trzeciej, do której należą wszystkie inne miejscowości, niezaliczone do rodzaju miejscowości pod 1 i 2.

Za miesiąc październik 1922 r. 13572 mk. miesięcznie, 452 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

Za miesiąc listopad 1922 r. 17209 mk. miesięcznie, 573 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

Za miesiąc grudzień 1922 r. 27620 mk. miesięcznie, 920 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

Toruń, dnia 28 lutego 1923 r.

Wojewoda: (—) Jan Brejski.

L. dz. XII c 1460/23.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Przew. Wydz. Pow.

Puck, dnia 28 marca 1923.

Lipski, starosta.

187.

Obwieszczenie

Wyższego Urzędu Ubezpieczeń.

Na podstawie §§ 149 i 151 ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. w związku z art. 1 ces. rozporządzenia z dnia 5 lipca 1912 r. zbiór ustaw str. 439 i rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w Warszawie z dnia 12. XII. 22 r. Nr. 1348/VIII, ustala się wysokość zwyczajnego dziennego zarobku miejscowego dla robotnikow niekwalifikowanych, po wysłuchaniu Zarządu Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, za okres od 1-go czerwca 1923 r. do 1 kwietnia 1925 r. dla Województwa Pomorskiego jak następuje:

Urząd Ubezpieczeń	poniżej 16 lat		od 16 do 21 lat		ponad 21 lat	
	męskich	żeńskich	męskich	żeńskich	męskich	żeńskich
	mk.	mk.	mk.	mk.	mk.	mk.
1. Okręgu Brodnica	1200	700	1800	1200	2000	1500
2. „ Chełmno	1200	800	1800	1200	2800	1800
3. „ Chojnice	322	322	965	522	1158	522
4. „ Działdowo	963	796	1457	1219	2383	1655
5. „ Gniew	1200	800	2100	1500	3000	1800
a) dla Aplinki i Bursztych	1300	800	1800	1500	3000	1600
b) dla Ciepłe i innych miejscowości	1100	800	1800	1500	3000	1800
6. Okręgu Grudziądz miasto	800	600	2080	1500	3800	2440
7. „ „ powiat	1001,90	1001,90	1404,40	1404,40	2304,40	1404,40
8. „ Kartuzy	1700	1500	2500	2200	3200	2500
9. „ Kościerzyna	416	416	2495	832	3328	1664
10. „ Nowemiasto	435	416	608	583	1697	608
11. Puck.						
a) dla Pucka	864	552	1416	625	2192	700
b) dla innych miejscowości urzędu ubez.	525	450	680	580	1710	610
12. Okręgu Sępolno	322	322	965	522	1158	522
13. „ Starogard	793,70	793	1060	1060	1125,70	1123,70
14. „ Świecie	700	500	1500	1000	2500	1500
15. „ Tczew	589,75	589,75	832	832	2535	832
16. „ Toruń miasto	1200	800	2000	1400	3800	2440
17. „ Toruń powiat	2000	1000	3500	1500	6000	2000
18. „ Tuchola	322	322	965	522	1158	522
19. „ Wąbrzeźno	1440	1096	5240	1376	3300	2543
20. „ Wejherowo	356	356	514	814	1092	514

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, 28-go marca 1923 r.

Lipski, starosta.

188.

Rozporządzenie

starosty w przedmiocie sposobu i formy sporządzania i wywieszania cenników oraz sposobu i formy ujawniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20-go lutego 23. w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzadaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawiania ich na żądanie władzy (Dz. Ustaw nr. 22, poz. 139.) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Kto w handlu detalicznym sprzedaje artykuły powszedniego użytku t. j. artykuły żywnościowe, przedmioty gospodarstwa domowego, paszę, towary włókiennicze, przybory gospodarcze itp. jest obowiązany, w miejscu sprzedaży wywiesić cenniki tychże artykułów. Cenniki winny być wywieszone tak, że są dostępne nabywcy. Pozatem należy ceny te uwidaczniać bezpośrednio na odnośnych przedmiotach tak w sklepach jak i w oknach wystawnych.

§ 2.

Cenniki muszą być drukowane lub atramentem wypisane, zawierać wyszczególnione towary i ceny oraz firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, jego adres i datę sporządzenia cennika. Cenniki muszą też zawierać poświadczenie miejscowej władzy policyjnej (t. j. w mieście Miejskiego Urzędu Policyjnego, na wsi wójta), że ceny podane w cenniku nie są wygórowane. W danym razie może miejscowa władza policyjna zażądać przedłożenia faktur. Na cennikach, wypisanych wyraźnie w języku polskim, należy podawać cenę za jeden funt (pół kilograma) wzgl. za jeden metr, jedną sztukę itp. — Cenniki nieczytelne lub kreślone uważać się będzie za nieistniejące.

§ 3.

Cen podanych na cennikach nie wolno przekraczać. Sprzedawanie niektórych artykułów z przymuszeniem kupienia innych jest zakazane.

§ 4

Winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia będą karani administracyjnie w myśl § 6. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20-go lutego 23. (Dz. Ustaw nr. 22, poz. 139) aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 1000000 mk. lub jedną z tych kar.

Puck, dnia 24-go marca 1923 r.

Lipski, starosta.

189.

Obwieszczenie

w sprawie wywozu bydła z powiatów nadgranicznych.

Dekretem z dnia 14 II 23 nr. V. S. 274/23 zadecydowało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że artykuły 16 do 26 rozporządzenia Ministra b. dz. pr. z dnia 25 V 20 w przedmiocie gospodarki mięsem (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. nr. 29 poz. 254) przestały obowiązywać z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 5 VIII 22 w sprawie zmian w ustawie z dnia 2 VII 20 o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ustaw. nr. 69 poz. 618). Wobec tego regulują wywóz bydła z powiatu tutejszego następujące tylko przepisy prawne:

1. Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 27 IV 21 dotyczące środków przeciwksięgosuszowych, ogłoszone w Orędowniku z r. 1921 nr. 50 poz. 502 w łączności z rozporządzeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 18 I 22 dotyczącem przepisów policyjno-weterynaryjnych przy załadowaniu zwierząt na drogach kolejowych i wodnych, wysyłanych poza granice b. obszaru pruskiego (Orędownik r. 1922 nr. 31 poz. 248).

2. § 6 zarządzenia Rady Związku z dnia 15 III 1918 o obrocie gospodarstwami rolnemi) (Dz. Ustaw Rzeszy Niem. str. 123). Orędownik r. 1923 nr. 14 poz. 98. — Pierwszy przepis robi wywóz zależnym od uzyskania świadectwa pochodzenia, przepustki na przewóz koleją, przepustki na przepęd i badania przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, drugi przepis daje staroście możność zakazania sprzedaży bydła.

Puck, dnia 28 marca 1923 r.

Lipski, starosta.

190.

Komunikat.

Podaje się do wiadomości wszystkich Stowarzyszeń i Organizacji społecznych, które pragnęłyby w dniu 29. IV. r. b. wziąć udział w uroczystem powitaniu p. Prezydenta Rzeczypospolitej w Gdyni, że Komitet, organizujący przyjęcie, przyjmuje zgłoszenia najpóźniej do dn. 10. IV. 23 r. W zgłoszeniach tych nadmienić należy w przybliżeniu ilość uczestników danej organizacji i czy zainteresowani pragną wystąpić ze sztandarem czy bez.

Adres dla zgłoszeń: Urząd Gminny w Gdyni, dla Komitetu przyjęcia. —

Drukiem „Drukarni Gdańskiej“ A.-G. Odpowiedz. redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego.